

Nr 44.

Av herr **von Koch**, om *höjning av svenska pastorns i Köpenhamn avlöning.*

I statsverkspropositionen föreslås under åttonde huvudtiteln, sid. 57, att den avlöning av 4,000 kronor, som hittills utgått till svenska pastorn i Köpenham, skulle från och med år 1917 ökas till 5,000 kronor. Kungl. Maj:ts minister i Köpenhamn hade på anförda grunder hemställt om att avlöningen måtte utgå med 6,000 kronor, eller samma ersättning som för föregångaren, och därjämte hade missionsstyrelsen uttryckt sin önskan, att nämnda belopp måtte utgå redan från och med 1916. Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet ställer sig visserligen mycket förstående för förslaget till löneförhöjning och anför, att motsvarande befattningar i Paris, London och Berlin avlönas med belopp växlande mellan 6,000 och 8,000 kronor, men anser, att man dock för prästmannen i Köpenhamn torde kunna stanna vid ett belopp av 5,000 kronor och att löneförhöjningen ej torde behöva inträda förrän år 1917.

Då jag haft tillfälle att personligen övertyga mig om ifrågavarande befattnings betydelse ej minst ur social synpunkt för den ingalunda oansenliga svenska kolonien i Köpenhamn, håller jag före, att befattningen bör avlönas på ett sådant sätt, att vederbörande utan behov av skuldsättning eller tyngande ekonomiska bekymmer må kunna utöva sitt krävande kall. Och då de som äga erfarenhet om levnadsförhållandena i Köpenhamn uppgivit, att summan 6,000 kronor på nämnda post ej utgör mer än rimlig lön, anser jag att densamma ej bör sättas lägre än detta belopp. Hur önskligt det än vore, att den ifrågavarande löneförhöjningen kunde inträda redan innevarande år, vill jag dock härom ej framställa något yrkande. Under hänvisning i övrigt till den härtill fogade bilagan rörande de viktiga sociala uppgifter, som den svenska pastorn i Köpenhamn har sig ålagda, och vilken torde visa, att han jämte sin prästerliga befattning där utför en stor och välsignelserik verksamhet bland sina till större delen fattiga, ej sällan nödställda landsmän —

en verksamhet, som givetvis kräver, att hans egen ekonomi är betryggad — tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta, att svenska pastorn i Köpenhamn från och med år 1917 erhåller en avlöning av 6,000 kronor, vilket medför, att det under åttonde huvudtitelns punkt 26 begärda anslaget å 35,000 kronor höjes till 36,000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1916.

G. H. von Koch.

Bilaga.

I Köpenhamn äro ungefär 18,000 i Sverige födda personer bosatta. De flesta av dessa äro småfolk, tjänstflickor, grovarbetare och hantverkare från Sveriges sydligare provinser. Dessutom besökes Köpenhamn årligen av ett mycket stort antal svenska sjömän.

Förrän det kyrkliga arbetet upptogs år 1901, fanns för den stora, alltjämt växande svenska befolkningen i Köpenhamn ingen medelpunkt, och ingen fanns, som kunde upptaga ett i högsta grad behövt socialt arbete bland de många tusen svenskarne.

Att fattigdom och annan nöd var stor bland den svenska befolkningen intygades gång på gång av danska myndigheter, och de många medellösa och i annat hänseende olyckliga personer, som under en lång följd av år måste av dessa myndigheter överlämnas åt vederbörande fattigvårdskommun i Sverige, vittnade om detsamma.

Genom det kyrkliga arbetet, som från början starkt socialt betonades, har en stor förbättring i ovannämnda hänseende inträtt.

Den svenska församlingen har utfört ett storartat nödhjälpsarbete och organiserat svenskarne emot hotande nöd. En svensk understödsförening, som sedan år 1905 årligen haft mellan 1 och 2 tusen understödsfall, har i form av kläder, skodon, mat, nattherberge och hemresor, sjukhjälp, bränsle m. m. årligen utdelat understöd för ungefär 4,000 kronor. Hela detta nödhjälpsarbete har nästan uteslutande fallit på pastorn ensam att utföra. Därtill kommer att till denna hjälperksamhet varit knuten en arbetsförmedling genom förbindelse dels med den danska arbetsansvinningsanstalten i Köpenhamn och dels med den offentliga arbetsförmedlingsanstalten i Malmö. Än vidare är till kyrkan knuten en poliklinik, vid vilken i medeltal 6—700 sjukdomsfall årligen kostnadsfritt behandlas. Även för dessa sjuka måste pastorn bära en del omsorg, då det ofta är nödvändigt att antingen behandla dem å den vid kyrkan belägna sjukstugan eller å allmänt sjukhus, dit de måste införskaffas.

Vidare finnas vid kyrkan en s. k. mjölkdroppe för spädbarnsvård och en allmän av danska staten understödd svensk sjukkasse. Tvenne arbetsföreningar arbeta för anskaffande av kläder för fattiga barn. I allt detta arbete måste pastorn vara själen.

Det följer härav, att den svenske pastorns i Köpenhamn arbete dels är ovanligt betungande, dels också måste ställa sig rätt kostsamt, enär det väl näppeligen låter sig undgå, att pastorn, som ständigt har de fattiga och lidande omkring sig, även måste ganska avsevärt offra av egna tillgångar till deras understöd.

Även om kyrkans ekonomi numera måste anses vara god och understödsföreningen genom insamlade medel ävenledes någorlunda motståndskraftig, så måste dock en befattning sådan som den svenske pastorns i Köpenhamn anses vara förenad med så stora utgifter för tjänstens bestridande, att hans egen ekonomiska ställning bör vara betryggad.